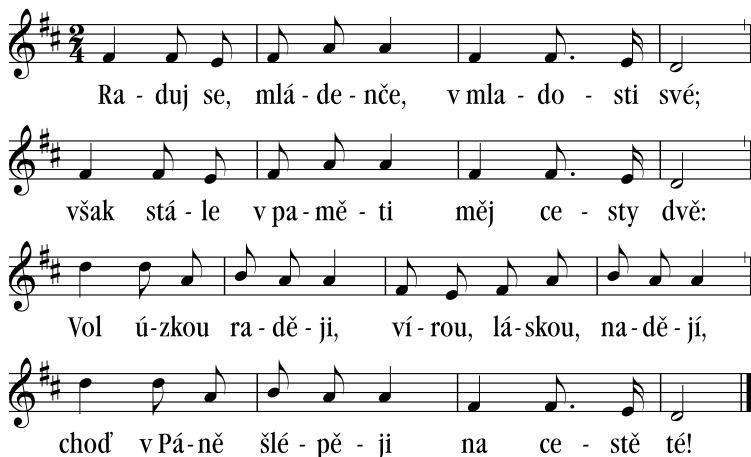

Ra - duj se, mlá - de - nče, v mla - do - sti své;
 však stá - le v pa - mě - ti měj ce - sty dvě:
 Vol ú-zkou ra - dě - ji, ví - rou, lá-skou, na - dě - jí,
 choď v Pá-ně šlé - pě - ji na ce - stě té!

2. Proč měl bys truchliv být, proč měl bys lkát, / když čeho potřebí, chce Pán ti dát? / Ó, na tom buď ti dost, všeliké již péče prost / smíš milost za milost z ruk jeho brát!

*Raduj se, jinochu, ze svého mládí,
 užívej pohody ve svém jinošství
 a jdi si cestami svého srdce,
 za vidinou svých očí.
 Věz však, že tě za to všechno
 Bůh postaví před soud.*

Kaz 11,9